

Een uittreksel uit “Weet-Niet Geest”

DOOR RICHARD SHROBE

Ik herinner me vele jaren geleden toen ik muziek studeerde aan een conservatorium dat ik een concertzaal binnenstapte waar een pianist aan het repeteren was. Hij speelde vrij goed maar in die tijd had ik de neiging om kritisch te staan tegenover alles en iedereen. Ik begon te denken (wellicht doordat ik jaloers was hoe goed hij wel speelde) : “Zijn techniek is nogal pover en zijn frasering zou toch wat beter kunnen”.

In die periode was ik ook begonnen Oosterse filosofie te studeren en ik begon mezelf de vraag te stellen, “Waarom kun je niet gewoon voelen dat jij het bent die door hem speelt ?” Toen ik daaraan herinnerd werd, smolt al mijn kritiek als sneeuw voor de zon en ik kon zijn muziek appreciëren als een gave van zichzelf – hij gaf zichzelf, ik gaf mezelf, iedereen gaf zichzelf.

– *Vertaald door Robrecht Dezuttere*

This article copyright © 2008 Kwan Um School of Zen